

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně N. F., bytem, zastoupené Mgr. Marií Blechovou, LL.M., advokátkou, se sídlem advokátní kanceláře Heršpická 5, Brno, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.5.2016, č.j. MPSV-2016/98387-921, sp.zn. SZ/MPSV-2016/11804-921,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna právní zástupkyně žalobkyně Mgr. Marie Blechové, LL.M., advokátky se sídlem advokátní kanceláře Brno, Heršpická 5 ve výši 4.719 Kč, bude vyplacena do 30 dnů od právní moci rozsudku z účtu Krajského soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobkyně napadala rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí č.j. MPSV-2016/98387-921, sp.zn. SZ/MPSV-2016/11804-921 ze dne 13.5.2016, kdy ministerstvo rozhodlo tak, že dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítá odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Brně ze dne 4.1.2016, č.j.

2489/16/VM, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o průkaz osoby se zdravotním postižením ode dne 1.10.2015 a toto rozhodnutí potvrdilo.

Žalobkyně s rozhodnutím nesouhlasila, měla za to, že její zdravotní stav nebyl náležitě zjištěn. Žaloba pak byla poté, kdy žalobkyni byla ustanovena právní zástupkyně, doplněna následujícím způsobem.

Pokud jde o jednotlivé žalobní body, žalobkyně uvedla.

Vady řízení a rozhodnutí

Ačkoliv řízení je vedeno dle správního řádu, žalobkyně nenalezla splnění § 36 odst. 3, který stanoví správním orgánům dát účastníkovi před vydáním rozhodnutí ve věci možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Dle judikatury (za všechny např. rozsudek NSS ze dne 14.11.2003, č.j. 7 A 112/2002-36) je smyslem daného ustanovení poskytnout účastníku správního řízení možnost prezentovat správnímu orgánu své stanovisko k důkazním prostředkům, které správní orgán shromáždil ve správním řízení. Tuto povinnost dle názoru žalobkyně nesplnil ani prvoinstanční ani druhostupňový orgán, smysl normy nebyl naplněn, když se žalobkyně nemohla seznámit s podklady a dosavadními výsledky řízení a relevantně na ně reagovat (kupř. procesními návrhy nebo návrhem dalších důkazních prostředků - lékařských nálezů), tím oba orgány zatížily svá řízení vadou, která mohla a měla mít vliv na zákonnost napadených rozhodnutí.

Žalobkyně druhostupňovému orgánu vytýká především to, že v jeho rozhodnutí absentuje přezkoumatelné vyhodnocení závěru posudkové komise (jak posouzení z 24.3.2016, tak doplňující posouzení z 21.4.2016), kdy v rozhodnutí je pouze odkaz na výsledek zasedání daných komisí (str. 4), ale nejsou zde uvedeny konkrétní důvody pro zamítnutí odvolání. Žalovaný se pouze odkazuje na posudkový spis, aniž by z něj vyjmul základní esenciální důvody, na nichž založil své odmítavé rozhodnutí, a tyto uvedl do souvislosti. Obrazně se dá říci, že v napadaném rozhodnutí vidí žalobkyně začátek tunelu a pak jeho konec, ale už z něj neseznáme, co je mezi tím: tam je temno. Pouhý odkaz na jinou dokumentaci nepovažuje žalobkyně za udržitelné a dostatečné vypořádání odvolacích důvodů žalobkyně.

Žalobkyně považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť nebyla seznámena s podklady rozhodnutí, bylo jí odepřeno právo na ně reagovat a rozhodnutí nebyla dostatečně odůvodněna, a tím pádem byla rozhodnutími nezákonnými.

Absence nezávislosti lékařského přezkumu

Žalovaný se v napadaném rozhodnutí plně odkazuje na posudkovou komisi (tříčlenná, lékaři jsou z ní pouze dva), tedy pro jeho rozhodnutí ve věci je zcela zásadní právě lékařské posouzení. Z textu odůvodnění však nijak nevyplývá, jakou lékařskou specializaci daní lékařští členové mají, zda jsou dostatečně kvalifikovaní i pro posouzení zcela konkrétních aspektů, kterými zde byly zejména interna, urologie nebo gastroenterologie. Zároveň u daných členů nelze vycházet z jejich nepodjatosti - jsou finančně v tomto závislí na osobě žalovaného, tedy byť s určitou mírou nadsázky - i v jejich zájmu je přiznávat co nejméně

nároků spojených s plněním ze státního rozpočtu (viz zamítnutí žádosti žalobkyně o příspěvek na mobilitu právě s odkazem na to, že není držitelkou průkazu osoby se zdravotním postižením – rozhodnutí ÚP ČR – Krajská pobočka v Brně ze dne 16.6.2016, č.j. 471799-15-BM).

Absence žalobkyně při lékařském posouzení jejího zdravotního stavu ze strany žalovaného.

Soud by měl rovněž prověřit, zda bylo po právu, že žalobkyně nebyla účastna žádné z proběhlých lékařských komisí, a tedy, byť bylo o ní rozhodováno, nebyla k danému prizvána a účastna a nemohla se tak vyjádřit. A naopak ani posudkoví lékaři se nemohli osobně přesvědčit o stavu žalobkyně a místo toho rozhodovali pouze na základě papírů, místo aby prohlédli přímo i člověka.

Nedotatečné a špatně vyhodnocené lékařské posouzení omezení schopnosti pohyblivosti a orientace

V rámci žádosti o vydání průkazu osoby se zdravotním postižením je odborné posouzení podstatného omezení schopnosti pohyblivosti a orientace (tak zákon 329/2011 Sb., popř. vyhláška č. 388/2011 Sb.). Dle žalobkyně však k odbornému posouzení nedošlo zejména u jejího hlavního důvodu, proč o daný průkaz žádala, a to u **inkontinence moči a stolice**.

Žalobkyně očekávala, že i tento aspekt bude podroben důkladnější lékařské analýze - jelikož nebyl, je právní zástupkyně žalobkyně silně na rozpacích, jakým způsobem v této věci vést důkazní řízení. Chce opravdu někdo dobrovolně sdílet jeden - dva dny s člověkem, který takovými problémy trpí, aby se tak sám přesvědčil, co za ubíjející mor takové onemocnění je? Bylo by všem zúčastněným příjemné si na vlastní oči zažít, jaké to je, když je nucen jít „na záchod“ na vlastní zahradě, a to ještě je rád, když si stačí alespoň svléci dolní část oblečení? A co když se to stane ve městě, na nákupech, při návštěvě u cizí osoby? Kdo by dokázal, když neví vůbec nějak dopředu, kdy jej to může postihnout, jít s klidem i třeba jen si vyzvednout poštu do schránky? Lze si vůbec představit, jak to ovlivní vlastní život takového jedince - buď máte totální „kachní žaludek“ a vnímání zcela na nule a nevadí ani, že jste se na veřejnosti pokálel (byť byste na sobě měl i nějaké inkontinenční prostředky), nebo se prostě veřejného života začnete stranit nebo jej alespoň výrazně omezovat. Netřeba dodávat, že ani různé pomůcky nejsou velkou útěchou - stačí si představit, že sedíte v plné tramvaji nebo divadle, uprostřed řady a v tom... Zástupkyně uvedla, že neví, zda má nechat klientku pořizovat fotografie, ba videa z takových potíží, aby někdo uvěřil jasným líčením. Jak zde dokázat takovou věc, aby se zachovala důstojnost člověka, který nechce nic jiného než jen kus plastu, opravňující ke zmírnění některých následků, kterými je stížen?

Aktuálně navrhovala k danému problému vyslechnout jako svědky tři osoby, které v žalobě jmenovala. Jsou to osoby, které v různém čase a stupni měly možnost být takovým nepříjemnostem žalobkyně přítomny a dosvědčit tak, jak se dané projevuje v praktickém každodenním životě žalobkyně. Popř. pokud se podaří předmětné získat a soudu by takový důkazní prostředek postačoval, může žalobkyně dané nahradit jejich čestnými prohlášeními.

Obvodní lékař žalobkyně MUDr. P. S. aktuálně potvrzuje, že po celou dobu jeho péče o žalobkyni (od roku 1997) jí předepisuje vložky pro inkontinenci moči a stolice. Tedy nejedná se o přechodnou poruchu organismu, ale setrvalý stav, který se nelepší a s navyšujícím se věkem žalobkyně a jejími ubývajícími silami je více a více vážnou přítěží. A k výše uvedeným zdravotním obtížím žalobkyně se vyjadřuje žalovaný toliko jediným řádkem na str. 3 napadeného rozhodnutí: „*uváděna je porucha kontinence moči a stolice*“ s tím, že „*u posuzované nejde o postižení odpovídající nebo funkčně srovnatelné se stavy uvedenými v příl.č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb.*“ Žalobkyně jednak namítá, že takové stručné vypořádání jejího stěžejního zdravotního neduhu neodpovídá nárokům na správné rozhodování. Na rozdíl od názoru žalovaného je žalobkyně přesvědčena, že její stav naplňuje zdravotní stav uvedený v citované příloze dané vyhlášky v odst. 1 písm. i): **omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích.**

Žalobkyně si pokládá zásadní otázku, jakou bychom měli výkonnost, pokud se kdykoliv může stát, že se nám spustí moč nebo stolice?

Popisovaný zdravotní stav neumožňuje žalobkyni volné užívání MHD. A právě naopak možnost zaparkovat co nejbližší vchodu budov (kde pak lze nalézt WC) či do veřejného WC a nebo se někam přesunovat v „bezpečí“ a intimitě osobního vlastního auta (kdy je možno se případně hned vrátit zase domů, což v případě jízdy v MHD zas tak jednoduše nelze, zejména při zohlednění celkového – zejména ortopedického – zdravotního stavu žalobkyně a jejím (ne)možnostem pohybu po vlastních nohách) dovoluje mít více vliv na vlastní život a moci efektivněji reagovat na případnou „nehodu“ – tedy zkrátit dobu, kdy musí být žalobkyně na cestách v rámci veřejnosti nebo naopak ji umožní vyhledat separé vozidla v případě, že dojde k inkontinenci. Nejedná se o lék nebo vyřešení daného problému, ale o podstatné zlepšení kvality života takové pacientky.

Správní orgány – ačkoliv zjevně o daných problémech věděly (zmiňuje se o tom kupř. zpráva z hospitalizace od 8.3. do 1.4.2010 nebo neurologické vyšetření u MUDr. D. S. bez datace) – konstatovaly (kupř. lékařský posudek MSSZ od MUDr. M. M.), že se u pacientky nejedná o zdravotní stav, který není svými funkčními důsledky dokonce ani srovnatelný se stavem, který by byl uveden ve vyhl.č. 388/2011 Sb. Žalobkyně naopak tvrdí, že její zdravotní stav s výše uvedenými projevy je, má srovnatelné dopady jako omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích (příl.č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb., odst. 1 písm. i).

Nově existenci daných inkontinencí potvrzují i další lékařské nálezy, a to zpráva o ambulantním vyšetření z 31.3.2016, lékařská zpráva z 22.6.2016 nebo zpráva o ambulantním vyšetření z 21.11.2016. Žalobkyně očekává, že by 19.12.2016 měla obdržet i lékařskou zprávu z oboru interního lékařství, kterou by případně do spisu založila.

Onkologie

Žalobkyni byl při rentgenovém vyšetření pomocí počítačové tomografie dne 2.6.2016 zjištěn angiomyolipom pravé ledviny, tedy nádor uvnitř ledviny. S tímto nálezem ještě není

v řádném léčení, ale předpokládá, že i tato skutečnost by se měla odrazit ve vyhodnocení toho, zda by žalobkyni měl být průkaz ZT/ZTP vydán.

Jako důkazy k uvedenému tvrzení žalobkyně navrhuje opětovné odborné posouzení, a to se zvláštním ohledem na skutečné námitky žalobkyně a její zdravotní stav a především prozkoumání, zda její zdravotní stav, zejména nemá srovnatelné dopady jako omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích dle příl.č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb., odst. 1, písm. i). Z tohoto pohledu se žalobkyni jeví jako podstatné, aby členy posudkové komise byli odborníci z dotčených oborů (gastroenterologie, urologie, ortopedie, interna, onkologie) a nebyli v nějakém přímém vztahu k osobě žalovaného nebo prvostupňového orgánu, aby byla zajištěna jejich neutralita.

Pro žalobkyni je rozhodnutí žalovaného a Úřadu práce o to překvapující, že svého času už byla poživatelkou invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně, což je nejvyšší stupeň takového důchodu, který se přiznává jen lidem, jejichž míra pracovní schopnosti poklesla minimálně o 70%.

Navrhovala proto, aby s ohledem na výše uvedené krajský soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného i Úřadu práce zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že předseda posudkové komise je již z podstaty svého zařazení na dané služební místo kompetentní hodnotit funkční dopady dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzovaných ze všech potřebných hledisek. Přisedícím lékařem byl specialista neurolog, neboť rozhodujícími obtížemi byly podle doložené zdravotní dokumentace pohybové obtíže. Potíže gastroenterologické, interní a urologické nezpůsobovaly omezení schopnost orientace ani pohyblivosti posuzované, ve smyslu daných posudkových kritérií.

Členové posudkové komise nejsou žádným způsobem, tudíž ani finančně, závislí na tom, jaký učiní posudková komise závěr v každém jednotlivém případě. Není v jejich zájmu „přiznávat co nejméně nároků spojených s plněním ze státního rozpočtu“ a nejsou takovým směrem zaměstnavatelem nikterak motivováni. Posuzovaná byla PK informována o skutečnosti, že tato bude její zdravotní stav posuzovat a že považuje doloženou dokumentaci za dostačující pro posouzení bez její přítomnosti. Posuzovaná během celého řízení neprojevila vůli se osobně jednání PK účastnit, v čem by jí bylo samozřejmě vyhověno. O skutečnosti obtíží posuzované s udržením moči a stolice (inkontinence moči a stolice) byla PK při svých jednáních informována, zmíněné skutečnosti uvedla i ve svém posudku. Inkontinence moči, stolice, nebo obou však nikterak nesnižuje schopnost pohyblivosti, proto není uvedena v příslušných posudkových kritériích včetně jejich výkladů (příl.č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb., Instrukce náměstkyně ministryně sekce sociálně pojistných systémů č. 2/2016, článek 5) a nemůže tedy být důvodem ke kladnému posouzení, ke kterému mohou vést pouze stavy uvedené v posudkových kritériích nebo svými dopady funkčně srovnatelné, omezující schopnost orientace nebo pohyblivosti posuzované osoby. Inkontinence moči nebo stolice však takové omezení nezpůsobuje. Stejně tak při posuzování ve věci OZP není posudkově rozhodná schopnost nebo neschopnost posuzovaného používat prostředky hromadné dopravy (např. MHD) a cestovní doba. Závěrem uvedeno, že rozhodnutí je zcela v pořádku a žaloba

nedůvodná, neboť byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v právních předpisech a že žalovaný rozhodl v souladu se zákony a věcně správně a navrhoval proto zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

Na vyjádření žalovaného žalobkyně reagovala replikou prostřednictvím své právní zástupkyně, v níž tato uvedla, že nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že lékaři posudkových komisí jsou nezávislí, když mj. jsou na svém zaměstnavateli finančně nezávislí „a nejsou takovým směrem zaměstnavatelem nikterak motivováni“. Jak žalobkyně uvádí, toto nepovažuje za zcela pravdivé a odpovídající realitě. Je to stejné, jako tvrdit, že likvidátoři pojišťoven jsou vlastně také obecně zcela nezávislí, když dostávají stejně mzdu od svého zaměstnavatele (pojišťovny) bez ohledu na to, kolik pojistných událostí uznají nebo ne. Je zjevné, že takový závěr je neudržitelný, resp. nemající odraz v realitě. Zdrojem financování, jak platů posudkových lékařů, tak výplat sociálního zabezpečení je státní rozpočet, tedy tentýž zdroj. Rozhodování posudkových komisí je přímo navázáno na rozhodování o přiznání výhodnějšího statutu, tedy s dopadem na státní rozpočet. Chci-li omezit mandatorní výdaje státu v této oblasti, je striktnější posuzování zdravotního stavu jedním z prostředků, jak toho dosáhnout. Navíc, když posudkoví lékaři, rozhodovací správní orgán i dávky apod. vyplácející instituce jsou všichni součástí jedné a téže exekutivy. Lze v tomto ohledu odkázat kupř. na tzv. *systémovou podjatost*, kdy stačí, aby o něco podstatnějšího žádala, kupř. městská část orgán státní správy v rámci téhož Úřadu městské části a je zde dána systémová podjatost, při níž by se měl celý daný správní orgán vyloučit z rozhodování a rozhodávní přejít na úřad jiné městské části.

Z repliky žalovaného je zjevné, že on nepovažuje obtíže s udržením moči a stolice za důvod pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, protože „nikterak nesnižují schopnost pohyblivosti, proto nejsou uvedeny v příslušných posudkových kritériích, včetně jejich výkladů“. Žalobkyně naopak tvrdí a ve svém meritorním předchozím vyjádření vyložila, proč má za to, že neudržení moči a stolice má dopady funkčně srovnatelné se snížením schopnosti pohyblivosti. Na argumentaci žalobkyně však v replice žalovaného se nenajde žádná jeho reakce, natož fundovaná a odborná protiargumentace, která by názor žalobkyně vyvrátila.

Z připojených správních spisů byly zjištěny pro rozhodnutí věci tyto podstatné skutečnosti:

5.10.2015 podala žalobkyně na Úřad práce žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením.

6.11. Úřad práce ČR – krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Brno-město vypracovalo svou posudkovou lékařkou posudek o zdravotním stavu žalobkyně a v něm uvedeno, že se jedná o ženu ve věku 68 let, starobní důchodkyni, předtím dlouhodobě plná invalidita z psychiatrické indikace, nyní opakovaně žádá o průkazku osoby se zdravotním postižením. Uváděny vertebrogenní potíže a bolesti kloubů při obezitě a polyatrose-genua valga, gonartrosa oboustranná II. stupně. Je doporučena rehabilitace a posilování svalstva. Uvedeno, že nejde o osobu se zdravotním postižením, která podstaně omezuje její schopnost

pohyblivosti nebo orientace, včetně osoby s poruchou autistického spektra, ve smyslu ust. § 34 odst. 1 zák.č. 321/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění platném od 1.1.2014. Nejde o zdravotní stav uvedený v příl.č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb., ve znění platném od 1.1.2014, ani mu svým funkčním postižením neodpovídá nebo s ním není svými funkčními důsledky srovnatelný.

Na základě tohoto posudku vydal Úřad práce – krajská pobočka v Brně dne 4.1.2016 rozhodnutí, kdy byla zamítnuta žádost žalobkyně o průkaz osoby se zdravotním postižením ode dne 1.10.2015.

Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala odvolání, neboť s posouzením svého zdravotního stavu nesouhlasila.

Odvolací správní orgán, tj. žalovaný nechal poté, kdy mu byl spis postoupen Úřadem práce znovu posuzovat zdravotní stav s ohledem na průkaz osoby se zdravotním postižením u žalobkyně a PK MPSV ČR posudek vypracovala dne 24.3.2016 ve správném složení posudkové komise, kdy předsedkyní posudkové komise byla posudková lékařka a další lékařkou přítomnou u jednání byla lékařka pracující v oboru neurologie. Posudková komise v posudku uvedla, že u posuzované se jedná o chronické víceetážové bolesti zad při degenerativních změnách páteře, polyartróza kloubů, kolenní klouby s artrózou II. stupně a valgozitou, obezita, neurastenie u disponované akcentované osobnosti, inkontinence moči a stolice a podkovovitá ledvina, cysty ledviny.

Po prostudování všech odborných lékařských nálezů v závěru posudková komise uvedla, že se jedná o ženu bez zjištěné duševní nebo smyslové poruchy, která by omezovala schopnost orientace. Kardiopulmonálně je kompenzovaná, uváděna je porucha kontinence moči a stolice. Posuzovaná trpí chronickými bolestmi zad, kde podle aktuálních vyšetření není závažněji narušena statika ani dynamika a funkce páteře jako celku. Nejsou přítomny kořenové iritační nebo výpadové jevy. Na končetinách nejsou paretická ani jiná postižení funkce. Dále má střídavé bolesti kloubů, hybnost a funkce kyčlí je bez poruchy. Kolena jsou ve valgozním postavení, jejich stabilita je dobrá, rozsah hybnosti je zachován v normě. Posuzovaná je schopna samostatné chůze bez zásadnějšího omezení. U posuzované nejde o postižení odpovídající nebo funkčně srovnatelné se stavy uvedeným v příl.č. 4 k vyhl.č. 388/2011 Sb., v platném znění.

S uvedeným posouzením zdravotního stavu posuzovaná, která byla s posudkem seznámena nesouhlasila, když zaslala další lékařkou zprávu o zdravotním stavu ze dne 31.3.2016. Na základě toho žalovaný požádal PK MPSV o vypracování doplňujícího posouzení zdravotního stavu.

PK MPSV ČR doplňující posudek vypracovala dne 21.4.2016, opět ve správném složení posudkové komise. Pokud jde o nově doloženou lékařskou zprávu z 31.3.2016, jedná se o zprávu z urologického vyšetření z FN Brno. V ní uvedeno, že žalobkyně udává, že 5x v noci mění kalhotky, má močovou inkontinenci, má i inkontinenci stolice. Objektivně zjištěno: váha 120 kg, pacientka plně kontaktní, spolupracuje, lucidní, orientovaná. Břicho masivní, obézní, nad niveau, nelze validně prohmat., jizvy po operaci klidné, včetně LT

vpravo, citlivost v obou bocích, UTZ horší přehlednost, dx ledvinu nedetekují, v dif. dg. regrese parenchymu. CHRI?, vlevo ledvina špatně přehledná, není vidět dilatace.

V posudkovém hodnocení a závěru doplňujícího posudku uvedeno, že PK MPSV znovu prostudovala dokumentaci ve spisu, včetně nově doloženého nálezu a konstatuje, že vyjádření posuzované ani nově doložený lékařský nález nedokládají přítomnost objektivně prokázané funkční poruchy pohyblivosti nebo orientace, které by nebyly známy a posudkově zhodnoceny při předchozím jednání komise.

PK MPSV vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru, a to ani k datu svého jednání.

Žalovaný pak ve věci rozhodl dne 13.5.2016 tak, že odvolání žalobkyně zamítl a napadené rozhodnutí Úřadu práce potvrdil.

Z odůvodnění rozhodnutí pak vyplynulo, že žalovaný vyšel při vydání rozhodnutí z posudku PK MPSV ČR a doplňujícího posudku, s těmito posudky se v odůvodnění žalovaný vypořádal, dospěl k závěru, že posudkové komise jednaly ve správném složení, měly k dispozici všechny zprávy o zdravotním stavu žalobkyně, takže bylo rozhodnuto na základě posouzení zdravotního stavu PK MPSV ze dne 24.3.2016 a doplňujícího posouzení ze dne 21.4.2016, kdy zdravotní stav posuzované byl PK MPSV zhodnocen v rozsahu potřebném pro účely odvolacího řízení a na základě dostatečně doložené zdravotní dokumentace.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná

Podle § 34 odst. 1 zák.č. 329/2011 Sb., v platném znění k datu vydání rozhodnutí, nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1. roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

Podle § 9 odst. 3 uvedeného zákona, za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat 1 rok.

Podle § 34b), odst. 1, při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí:

- a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby,
- b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,
- c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčních postižení.

Podle odst. 2 § 34b), prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.

Podle odst. 4 § 34b), funkčními schopnostmi se rozumí tělesné, smyslové a duševní schopnosti, znalosti a dovednosti nezbytné pro schopnost pohyblivosti a orientace. Při posuzování se funkční schopnosti fyzické osoby porovnávají se schopnostmi stejně staré fyzické osoby bez znevýhodnění a hodnotí se s využitím běžně dostupných kompenzačních pomůcek.

Podle odst. 5 § 34b), při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace.

Provedeným dokazováním soud dospěl k závěru, jak uvedl, že žaloba žalobkyně důvodná není. Pokud jde o posudky PK MPSV ČR, pracoviště v Brně, vypracované v rámci odvolacího řízení, tedy posudek a poté doplňující posudek, vyplývá z nich, že zdravotní stav žalobkyně posuzovala v obou případech posudková komise ve správném složení, tedy složení, které ukládá zákon, posudková komise měla k dispozici všechny lékařské zprávy o zdravotním stavu posuzované a nebylo zjištěno z těchto zdravotních zpráv, že v případě žalobkyně by šlo o osobu se zdravotním postižením, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra.

Pokud žalobkyně namítala, že v pohyblivosti ji velmi omezuje inkontinence moči a stolice, posudková komise v diagnostickém souhrnu uvedla i toto zdravotní postižení posuzované a zdůvodnila v posudkovém zhodnocení a závěru, proč zákonné podmínky pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením žalobkyně nesplňuje.

Posudky, které byly vypracovány PK MPSV, soud hodnotí jako posudky úplné a přesvědčivé, kdy je zcela evidentní, že posudek ze dne 24.3.2016 i doplňující posudek ze dne 21.4.2016 jsou posudky úplné, celistvé, tvoří vzájemně jeden celek a soud dospěl k závěru, že tyto vypracované posudky mohly být vzaty jako základ rozhodnutí žalovaného.

Proto soud dospěl k závěru, že žaloba žalobkyně důvodná není a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Soud zde ještě zdůrazňuje, že je tedy evidentní, že žalobkyně má problémy s inkontinencí moče a stolice, toto však nezpůsobuje u žalobkyně situace, které by podstatně omezovaly její schopnost pohyblivosti nebo orientace a v případě žalobkyně navíc se u ní nejedná o žádné smyslové postižení.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náklady řízení nebyly přiznány, úspěšnému žalovanému kromě běžné úřední činnosti náklady řízení nevznikly.

Krajský soud v Brně žalobkyni ustanovil k zastupování právní zástupkyni z řad advokátů.

Tato advokátka dle ust. § 35 odst. 8 soudního řádu správní (dále jen „s.ř.s.“) má právo na odměnu za zastupování plus hotové výlohy, přičemž se jedná o tři úkony právní pomoci, a to přípravu a převzetí věci, žalobu a repliku na vyjádření žalovaného, za každý úkon dle vyhl.č. 177/1996 Sb. 1.000 Kč + 3x režijní paušál hotových výdajů, ke každému úkonu 300 Kč, tedy celkem 3.900 Kč a v souladu s ust. citovaného zákonného ustanovení § 35 odst. 8 s.ř.s. jí náleží i daň z přidané hodnoty 21%, tj. 819 Kč, tj. celkem 4.719 Kč, když zástupkyně žalobkyně založila do soudního spisu potvrzení o tom, že je plátcem daně z přidané hodnoty.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 1. listopadu 2017

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. K.